

27-05-2016 ఉదయము మురళి ఓంశాంత “బాహ్యదాయ” మధువనము

“మధురమైన పిల్లలారా - నేను ఎంత సమయము బాబా స్పృతి లో ఉంటున్నాను, ఆత్మా భిమాని

స్పృతి ఎంత సమయముంటడని మిమ్ములను శురే ప్రశ్నించేండి”

ప్రశ్న:- భాగ్యశాలీ పిల్లలు మాత్రమే తండ్రి ఏ ఆజ్ఞను పాలన చేస్తారు?

సమా:- మధురమైన పిల్లలారా! ఆత్మాభిమానులవుండి అనునది తండ్రి ఆజ్ఞ. ఆత్మలైన మీరంతా పురుషులే, స్త్రీలు కాదు. ఆత్మలైన మీలోనే పాత్ర అంతా నిండి ఉంది. ఇప్పుడు మేము ఎలా ఆత్మాభిమానులుగా ఉండాలి? అనే త్రమ లేక అభ్యసము చేయండి. ఇదే ఉన్నతమైన లక్ష్ము.

పాఠః- భాగ్యస్ని వెలిగించుకొని వచ్చాను.....(తక్షిర్ జాకర్ అయిం హూ.....)

ఓంశాంతి. మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలు పాఠ విన్నారు. మేము నూతన ప్రపంచ భాగ్యస్ని అనగా స్వద్ర భాగ్యస్ని తయారు చేసుకొని ఆత్మిక తండ్రి వద్ద కూర్చున్నామని ఆత్మిక పిల్లలు అనగా జీవాత్మలు అంటారు. ఇప్పుడు పిల్లలు ఆత్మిక అభిమానులుగా అనగా ఆత్మాభిమానులుగా అవ్యాలి. ఇది అతిపెద్ద త్రమ. స్వయాస్ని ఆత్మగా భావించండి. నేను ఆత్మను అని భావించండి. అంతేకాక 84 జన్మలు తీసుకొన్నాను అని కూడా భావించండి. ఒకసాలి బ్యాలిస్టరు, ఒకసాలి ఒకలా, మరొకసాలి మరొకలా అయ్యాను. ఆత్మ పురుషుడు, అందరూ నెచిదరులే, నెచిదలీలు కాదు. ఇది నా శలీరము అని ఆత్మ చెబుతుంది. ఆ లెక్కలో ఆత్మ పురుషుడు, ఈ శలీరము స్త్రీ అవుతుంది. ప్రతి విషయాస్ని బాగా అర్థము చేసుకోవాలి. బాబా చాలా విశాలమైన, సుాట్టబుట్టిగా తయారు చేస్తారు. ఆత్మనైన నేనే 84 జన్మలు తీసుకున్నాని ఇప్పుడు మీకు తెలుసు. మంచి, చెడు సంస్కరాలు ఆత్మలోనే ఉంటాయి. ఆ సంస్కరాల అనుసారము శలీరము కూడా అలాంటిదే లభిస్తుంది. ఆధారమంతా ఆత్మ పైనే ఉంది. ఇది చాలా పెద్ద త్రమ. అనేక జన్మల నుండి లాకిక తండ్రిసి స్పృతి చేశారు. ఇప్పుడు పారలాకిక తండ్రిసి స్పృతి చేయాలి. స్వయాస్ని త్రణ-త్రణము ఆత్మ అని భావించాలి. నేను ఆత్మ, ఈ శలీరాస్ని తీసుకున్నాను. ఇప్పుడు ఆత్మలమైన మనలను తండ్రి చబివిస్తున్నారు. ఇది ఆత్మిక జ్ఞానము, దీనిని ఆత్మిక తండ్రి ఇస్తారు. పిల్లలు ఆత్మాభిమానులుగా ఉండటం మొట్టమొదటి ముఖ్యమైన విషయము. ఆత్మాభిమానులుగా ఉండటం అత్మస్తుతమైన లక్ష్ము. జ్ఞానము స్పృతి కన్నా ఉన్నతమైనది కాదు. జ్ఞానములో కష్టమేమీ లేదు. స్పష్టి చక్రమును అర్థము చేసుకోవాలి - ఇది చలిత్త-భూగోళము. ఉన్నతాతి ఉన్నతమైనవారు బాబా. తర్వాత సుాట్టవతనములోని దేవతలు. ప్రపంచ చలిత్త-భూగోళములైతే మనుష్య స్పష్టిలో ఉంటాయి. మూలవతనము, సుాట్టవతనాలలో ఏ చలిత్త-భూగోళాలు ఉండవు. అది శాంతిధామము. సత్కయుగము సుఖధామము, కలియుగము దుఖధామము. ఇక్కడ రావణ రాజ్యములో ఎవ్వరికీ శాంతి లభించదు. ఆత్మలమైన మేము శాంతిధామ నివాసులమనే జ్ఞానము మీకు ఇప్పుడే లభించింది. కర్తృ చేయండి లేక చేయకుండా ఉండండి కానీ ఈ అవయవాలు, కర్తృ చేసేందుకే ఉన్నాయి. మనము ఆత్మలము, మన స్వధర్థము శాంతి. మనము కర్తృయోగులము కదా! కర్తృ కూడా తప్పక చేయాల్సిందే. కర్తృ సన్మానులుగా ఎప్పుడూ అవ్వలేరు. ఇది కూడా ఈ సన్మానుల వాతి. వారు ఇశ్వర్ా-వాతిశ్వ వదఱి వెత్తారు, భోజనాస్ని తయారు చేసుకోరు, గృహస్థుల నుండి

అడుక్కుంటారు. ఇళ్ళ వచిలేసినా ఆ గృహస్తుల వద్దనే తింటున్నారు కదా. ఇల్లా-వాకీలి వచిలేసినా కర్మలైతే చేస్తారు కదా. కర్త సన్మానులుగా ఎప్పుడూ కాలేరు. ఎప్పుడు ఆత్మ శాంతిధామములో ఉంటుందో అప్పుడు కర్త సన్మానము ఉంటుంది. అక్కడ కర్తొంబ్రియాలే ఉండవు కనుక కర్త ఎలా చేస్తారు. దీనిని కర్మక్షేత్రమని అంటారు. కర్మక్షేత్రము పైకి అందరూ రావలసి ఉంటుంది. అది శాంతి ధామము లేక మూలవతసము. బ్రహ్మతత్త్వములో ఆత్మ శినమపుతుందని కాదు. ఆత్మలు శాంతి ధామములో ఉంటాయి. మరలా ఇక్కడకు కర్త క్షేత్రము పైకి పాత్రము అభినయించుటకు వస్తాయి. ఇవి విస్తారమైన విషయాలు. స్వయంగా ఆత్మగా నిశ్చయించుకొని, తండ్రిని ప్యుతి చేస్తే వికర్ణులు వినాశనమౌతాయని క్లాప్టంగా చెప్పారు. దీనినే భారతదేశ ప్రాచీన యోగమని అంటారు. వాస్తవానికి దీనిని యోగమని కాక, ప్యుతి అని అనాలి. ఇందులో శ్రమ ఉంది. చాలా తక్కువ మంది యోగులుగా అవుతారు. మొదట యోగ శిక్షణ అవసరము. తర్వాత జ్ఞానము. మొట్టమొదటిది తండ్రి ప్యుతి.

ఆత్మభిమానులుగా కండి, ఇది ఆత్మిక ప్యుతియాత్ర అని తండ్రి చెప్పారు. జ్ఞానయాత్ర కాదు. ఇందులో చాలా శ్రమ చేయవలసి ఉంటుంది. కొందరు జి.కెలుగా పిలిపించుకుంటారు, కానీ తండ్రిని ప్యుతి చేయరు. బాబా వచ్చి బ్రహ్మ ద్వారా పిల్లలైన మిమ్మలను ఆత్మభిమానులుగా చేస్తారు. ఇతడు దేవోజుమానిగా ఉండేవాడు. ఇప్పుడు ఆత్మభిమానిగా అయ్యే పురుషార్థము నడుస్తాంటి. బ్రహ్మ భగవంతుడేమీ కాదు. ఇక్కడ మనుష్మాత్మలందరూ పతితముగానే ఉన్నారు. పావనమైన శ్రేష్ఠాచారులు ఒక్కరు కూడా లేరు. పుణ్యతత్త్వ, వాపాత్మ అని ఆత్మకే చెప్పబడుతుంది. నా ఆత్మను విసిగించవద్దని మనుష్యులు కూడా అంటారు. కానీ నేను ఎవరు అని అర్థము చేసుకోలేరు. హే జీవాత్మ! నీవు ఏం పని చేస్తావు? అని ప్రశ్నస్తే, నేను ఆత్మను ఈ సలీరము ద్వారా ఫలానా వ్యతీని(వ్యాపారము) చేస్తానని చెప్పారు. కనుక మొట్టమొదట ఇది నిశ్చయము చేసుకొని తండ్రిని ప్యుతి చేయండి. ఈ ఆత్మిక జ్ఞానాన్ని ఒక్క తండ్రి తప్ప వేరెవ్వరూ ఇవ్వలేరు. తండ్రి వచ్చి ఆత్మభిమానిగా చేస్తారు. ఎవరైనా జ్ఞానములో తీక్షణముగా ఉంటే వారు పక్క ఆత్మభిమానులయ్యారని కాదు. ఆత్మభిమానులైన వారు జ్ఞానాన్ని బాగా ధారణ చేస్తారు. చాలామంది జ్ఞానాన్ని బాగా అర్థము చేసుకుంటారు. కానీ శివబాబా ప్యుతిని మల్లివెశితారు. క్షూ-క్షణము స్వయంగా ఆత్మగా అని భావించి తండ్రిని ప్యుతి చేయండి. లేనట్టయితే మాయ మిమ్మలను తినేస్తుందని తండ్రి కూడా పని ఇస్తారు. మాయ జిన్ను లాంటిది. బాబాను ఎంతగా ప్యుతి చేస్తారో అంతగా వికర్ణులు వినాశనమౌతాయి, మీకు చాలా ఆకర్షణ కలుగుతుంది. మాయ ఉల్లాగా చేసి చాలా తుఫానులు మీ వద్దకు తెస్తుంది. ఆత్మలమైన మేము తండ్రి పిల్లలమని బుట్టలో ప్యుతి ఉంటే చాలు. ఈ సంతోషంలో ఉండాలి.

దేవోజుమానములోనికి వచ్చుట వలన మాయ చెంపదెబ్బ వేస్తుంది. హేతంతాయి ఆటను కూడా చూపిస్తారు. నోటిలో గులకరాయి(ముహలరా) వేసుకోవటంతో అద్భుతమైవెశితారు. ఒకవేళ తండ్రి ప్యుతిలో ఉంటే మిమ్మలను కూడా మాయ విసిగించలేదు. ఇందులోనే యుద్ధము జరుగుతుంది. మీరు ప్యుతి చేయడానికి పురుషార్థము చేస్తారు. కానీ మాయ ముక్కు పట్టుకొని ప్యుతి చేయసివ్వదు, మీరు విసిగివెశియి నిద్రవెశితారు. మాయతో ఇంత యుద్ధము జరుగుతుంది. మిగిలిన ప్రపంచ చలత్త

- భూగోళములు అయితే చాలా సహజము. ఇప్పుడు మా 84 జింద్రులు పూర్తి అయినని. ఇప్పుడు మేము బాబాతో మిలనము చేయడానికి వెళ్తామని సదా భావించమని మీకు త్సణ-త్సణం చెప్పబడ్డుంది. ఈ స్పృతి ఉండడమే కష్టము. ఎవర్లకైనా తెలియచేయడం కష్టము కాదు. మేము చాలా బాగా అర్థము చేయిస్తామని అనుకోకండి. అలా కాదు. మొట్టమొదటి విషయమే స్పృతి. ప్రదర్శనిలలో చాలామంచి వస్తారు. మొట్టమొదట స్తుయాస్తి ఆత్మ అని నిశ్చయము చేసుకొని బాబాను స్పృతి చేయమనే వించు వాలికి నేట్లించాలి. తమోప్రధానుల నుండి సతోప్రధానులౌతారని మొట్టమొదటి వించాల్ని నేర్చాలి. భారతదేశ ప్రాచీన యోగాస్తి ఎవ్వరూ నేర్చలేరు. ఎప్పుడు తండ్రి వచ్చి నేర్చుతారో, అప్పుడే నేర్చుకోగలరు. మనుషులు మనుషులకు రాజయోగాస్తి నేట్లించలేరు, అది అనిద్ధం. సత్కారుములో వించునులే ఉంటారు. అక్కడ ప్రాలబ్ధాస్తి అనుభవిస్తారు. అక్కడ జ్ఞానము, అజ్ఞానము మాటే ఉండదు. భక్తిమార్గములో కూడా దుఃఖాస్తి హంచి సుఖాస్తి ఇవ్వండి అని తండ్రిని పిలుస్తారు. సత్క-త్రైతా యుగాలలో ఏ గురువు, గోసాయిలు ఉండరు. అక్కడ సద్గతిని వించి ఉంటారు. సద్గతి వారసత్వాన్ని 21 జింద్రులకు మీరు వించదగలరు. 21 తరాలను ఉధారము చేసేవారే బ్రహ్మకుమాల అని అంటారు. ఈ గాయనము భారతదేశములోనే ఉంచి. భారతదేశములోనే మీకు 21 తరములకు ఆస్తి లభిస్తుంది. అక్కడ ఒకే దేవీ దేవతా ధర్మమునకు చెంచిన మీరే ఉంటారు. వేరే ధర్మము ఉండదు. తండ్రి వచ్చి మిమ్ములను మనుషుల నుండి దేవతలుగా చేస్తారు. పవిత్రులుగా తాకుండా మనము వాపసు ఎలా వెళ్గగలము? ఇక్కడ అందరూ వికారి పతితులే ఉన్నారు. ఏ ఏ ధర్మ స్థాపకులున్నారో వారు మరలా వాలన కూడా చేస్తారు, వాల ధర్మము వ్యధి అవుతూ వెళ్లంది. వాపసు ఎవ్వరూ వెళ్లలేరు. ఒక్క విశ్వాసాల కూడా వాపసు వెళ్లలేరు. అందరూ సతోప్రధానము, సతో, రజో, తమో గుణాలలో తప్పక రావాల్చిందే. బ్రహ్మ పగలు, బ్రహ్మ రాత్రి అని బ్రహ్మను గలించి కూడా అంటారు. స్పృష్టిలో బ్రహ్మ ఒక్కడే ఉంటాడా? ఇప్పుడు మీరు బ్రాహ్మణ కులము వాలగా అవుతున్నారు. మీరు రాత్రిలో ఉండేవారు. ఇప్పుడు పగలులోకి వెళ్లున్నారు.

ఎంత సమయము పూజ్యులుగా ఉంటారో, ఎన్ని జింద్రులు పూజారులౌతారో మీకు తెలియజేశారు. ఎంతవరకు తండ్రి రారో, అంతవరకు ఎవరూ భ్రమించాలి నుండి క్రైస్తోచాలిగా కాలీరు. ఎవరు వికారాల ద్వారా జింద్రుస్తారో, వాలని భ్రమించారులని అంటారు. కనుక టీసికి నరకమని అంటారు. నరకము, స్వర్గము రెండించీలో ఒకవేళ దుఖముంట, దానిని స్వర్గముని అనరు. ఎప్పటి వరకు పూర్తిగా అర్థము చేసుకోరో అప్పటి వరకు ఉల్లా-సుల్లా ప్రశ్నలు వేస్తారు ఉంటారు. భారతదేశము చాలా ఉన్నతింగా ఉండేదని మీరు అర్థము చేయించాలి. ఎల్లాంతే ఈశ్వరుని మహిమ అపారమో అలాగే భారతదేశ మహిమ కూడా అపారము. భారతదేశము ఎలా ఉండేవి, అలా ఎవరు తయారు చేశారు? తండ్రి తయారుచేశారు. వాల మహిమను గానము చేస్తారు. తండ్రి వచ్చి పిల్లలను విశ్వాధికారులుగా చేస్తారు. మనుష్యమాత్రులను దుర్భతి నుండి సద్గతిలోకి తీసుకెళ్తారు. శాంతిధామానికి తీసుకెళ్తారు. టీసి కొరకే మనుషులు పురుషార్థము చేస్తారు. టీసినే స్థిరమైన సుఖము, స్థిరమైన శాంతి, స్థిరమైన పవిత్రత అని అంటారు. అక్కడ మీరు సుఖంగా కూడా ఉంటారు, శాంతిగా కూడా ఉంటారు. మిగిలిన ఆత్మలు శాంతిధామములో ఉంటారు. మీరు ఆత్మధిక జింద్రులు తీసుకొంటారు. మిగిలిన అత్మలు జింద్రులు తీసుకునేవారు స్థిరమైన శాంతిలో ఉంటారు. వారు దోషుల వలె వస్తారు. ఒకటి - అర్థ

జన్మలు వీత్తను అభినవయస్తారు. ఇదేమిలీ? వాలకే విలువ ఉండడు. దోషులకు(సువుర్దుకు) ఏమి విలువ ఉంది. రాత్రి జస్తిస్తాయి. రాత్రే మరణిస్తాయి. ఈ సమయములో చాలా వరకు శాంతినే తోరుతారు. ఎందుకనగా ఈ సమయములోని గురువులు కేవలం శాంతిలోకి వెళ్ళాలే (సుఖధామంలోకి రారు).

మీరు స్వద్ధవాసులుగా అయ్యేందుకు ఇక్కడకు వచ్చారు. స్వద్ధవాసులను శాంతివాసులని అనరు. శాంతివాసులని సిరాకాల లోకములో ఉండువాలని అంటారు. ముక్కి అను శబ్దము గురువుల నుండి నేర్చుకుంటారు. వైకుంఠములోకి వెళ్ళేందుకు మాతలు ప్రతాలు, సియమాలు మొదలైనవి చేస్తారు. ఎవరైనా మరణించినప్పుడు కూడా స్వద్ధవాసులయ్యారని అంటారు. అలా ఎవ్వరూ కారు. కానీ భారతీయులు స్వర్ణాన్నే నమ్ముతారు. భారతదేశము స్వద్ధముగా ఉండేదని భావిస్తారు. శివబాబా భారతదేశములోనే వచ్చి స్వద్ధ రచనను రచిస్తారు. కనుక తప్పకుండా ఇక్కడే రచిస్తారు. స్వద్ధములోకైతే రారు. నేను స్వద్ధము, నరకాల సంగమములో వస్తానని బాబా అంటారు. కల్ప-కల్పము కల్పము యొక్క సంగమములో వస్తారు. కానీ వారు ‘యుగే-యుగే’ అని ప్రాసేశారు. కల్పము అనే శాభాస్ని మల్లిపోయారు. ఇది కూడా తయారైన ఆట. మరలా అదే పునరావృతమౌతుంది. ఈ అంతిమ జన్మలో మీరు తండ్రిని, సృష్టిచక్కాస్ని తెలుసుకున్నారు. ఎలా న్థాహన జరుగుతుందో మీరు నెంబరువారుగా ఇప్పుడు తెలుసుకున్నారు. ఈ పూర్తి ఆటంతా భారతీయులైన మీ పైనే తయారయ్యాంది. ఇప్పుడు మీరు తండ్రి ద్వారా రాజయోగాస్ని నేర్చుకుంటారు. తండ్రి స్ఫుతి ద్వారానే రాజ్యాస్ని పొందుతారు. చిత్రాలు కూడా ఉన్నాయి కదా. ఈ చిత్రాలన్నీ ఎవరు తయారుచేశారు. మీలికి(శివబాబాకు) ఏ గురువులు, మంత్రాధిపతులు లేరు. ఒకవేళ ఎవరైనా గురువులు ఉన్నట్టయితే, ఆ గురువులకు ఒకే శిష్యుడు ఉండడు, అనేకమంచి ఉంటారు కదా. ఈ జ్ఞానాస్ని ఒక్క తండ్రి తప్ప వేరెవ్వరూ తెలియజేయలేరు. ఈ చిత్రాలను “మీ దాదా తయారుచేయించారా?” అని చాలామంచి అడుగుతారు. మీటిని దివ్వద్వష్టి ద్వారా తండ్రి సాక్షాత్కారము చేయించారు. వైకుంఠమును కూడా సాక్షాత్కారము కూడా చేయించారు. అక్కడ సూక్షులు ఎలా జరుగుతుంది? ఏ భాష ఉంటుంది? అస్త్ర సాక్షాత్కారములో చూశారు. పిల్లలు భూట్టిలో ఉన్నప్పుడు తండ్రి పిల్లలకు వినోదము కలిగించేవారు. కరాచీలో కేవలము మీరు మాత్రమే వేరుగా ఉండేవారు. అట మన రాజ్యము వలె ఉండేది. మన మాటలు, మన భాష,..... వేరెవ్వరూ అర్థము చేసుకోలేరు. మీరు ఆస్తికులు అని అనుకునేవారు. మీరు సస్మే అని బాబా అర్థము చేయించారు. నన్ బట్ బన్. ఒక్క బాబాను తప్ప వేరెవ్వలనీ స్ఫుతి చేయరాదు. ఆ నన్నీకు క్రీస్తు మాత్రమే తెలుసు. వేరెవ్వలని గూళ్ళ తెలియదు.

వారసత్వము ఒక్క శివబాబా నుండి లభిస్తుందని మీకు తెలుసు. శివబాబా జిందువు. వారు కూడా ఎవలి ద్వారానో అర్థము చేయిస్తారు కదా. ప్రజాపిత బ్రహ్మ అయితే తప్పక ఇక్కడే ఉంటారు. ఇతని అనేక జన్మల అంతిమజన్మలో పతిత శరీరములో ప్రవేశిస్తానని (శివ)బాబా చెప్పారు. మంచి.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు మాత - పిత, బావీదాదాల ప్రియస్సుతులు మరియు గుడ్కమార్చింగ్
ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రినమస్త.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము : -

1. జ్ఞానాన్ని బాగా ధారణ చేసి దేహి-అభిమానులుగా అవ్యాలి. ఇదే కష్టమైనది. ఇదే ఉన్నతమైన గమ్మాము. ఈ శ్రీమ ద్వారా ఆత్మను సతోప్రధానంగా చేసుకోవాలి.
2. జన్మగా తయారై ప్యుతియాత్ర చేయాలి. మాయ ఎన్ని విఘ్నాలు కలిగించినా, నోటిలో ప్యుతి అనే గులకరాయిని వేసుకోవాలి. మాయతో విసిగివశాయ. ఒక్కాల ప్యుతిలో ఉంటూ తుఫానులను తొలగించి వేయాలి.

వర్ధదానము : - “తండ్రి సమానము హీ ప్రతి మాటను, కర్మసు స్ఫుతి చివ్వాంగా తయార్య
చేసుకునే హృదయ సింహసనాధికారి నుండి రాజ్య సింహసనాధికారి భ్రవ ”

ఎల్లగొంతే తండ్రి ద్వారా ఏ మాటలు వెలువడినా, అవి జ్ఞానప్రచిష్టలుగా అయివెంతాయో, అలా ఎవర్కొంతే తండ్రి సమానంగా ఉంటారో, వారు ఏమి మాటల్లడినా అవి అందల హృదయాలలో ఇమిడివెంతాయి అనగా ప్యుతిచిప్పంగా ఉండివెంతాయి. వారు ఏ ఆత్మల పట్ల, ఏ సంకల్పము చేస్తారో అటి వాల హృదయానికి తగ్గుల్చుంచి. వారు రెండు మాటలు మాటల్లడినా, అవి మనసుకు విత్తాతిసి, పంచియిని ఇచ్ఛేవిగా ఉంటాయి. వారితో సమీపత అనుభవమవుతుంచి. అందువలన వారిని అందరూ తమవాలిగా భావిస్తారు. ఇటువంటి సమాన పిల్లలే హృదయ సింహసనాధికారుల నుండి రాజ్య సింహసనాధికారులుగా అవుతారు.

స్తోగీ : - “తమ ఎగిరే కళద్వారా ప్రతి సమస్యను, ఎలాంటి ఆటంకమునైనా దాటుకునే
ఎగిరే హక్కులుగా కండి ”

